

Sevgi üstüne ve Rotary

Ekrem YAZAR
GDB Trabzon Rotary Kulübü

Sevgi dediğin yüreğinde sıcaklığını hissettiğin olumlu duygu...

Sevgi dediğin kanımızın kaynadığı, ruhumuzun okşandığı güzel duygu. Elbette ki sevgi güzeldir yaşamasını bilene. Sevgi sonsuzdur yaşatmasını becerene. Sevgi dediğin şarap gibidir içmesini bilene...

Gerçekten sevgi yüce bir duygu, boyutu geniş soyut bir kavram. Canlının oluşumu ile yaşıttır sevgi. İnsanın insanı sevmesi, insanın diğer varlıkları benimsemesi ve ilgi göstermesi ulaşılmaması zor bir biçim...

Bir kedinin yavrusunu, bir köpeğin sahibini sevmesini bilmem gözlediniz mi? Ne farkı var ki insanlardan? Onların içinde de sevgi vardır.

Ozanlar yazdıkları şiirlerinde, yazarlar da yazdıkları roman ve öykülerinde yüreklerindeki sevgiyi dışa vurmuşlardır tarih boyunca. Halk öykülerimizde, masallarımızda, manilerimizde, kısaca toplumlar, içlerindeki bu güzelliği kendi verimlerinde aktarmışlardır insanlara ve kendilerine. Bir çocuk masalını düşünün, sonuç mutlaka günele bağlanmıştır. O toplumun hatta o köyün, kent, kasabanın insanları içlerindeki sevgilerini ne güzel aktarmışlardır halk verimleri ile.

Ben bir şiirimde diyorum ki:

*"Sevgi hazinedir bitmez
Yaşanmayınca bilinmez
Yücedir sırdır görünmez
Onu tadan bizde kalsın."*

Doğru dediğime inanıyorum. Onu yaşamamış, yaşatmamış bir insandan bu yüce duyguyu beklemek yanlış olur diye düşün-

yorum.

Ben sevgi deyince; 13. yüzyıl ozanları Yunus Emre ve Mevlana'yı anımsarım. Anadolu'daki karışıklık döneminde, kardeşin kardeşe düşman olduğu yıllarda uzun soluklu bu iki insan yüreklerini ortaya koymuşlardır. Ulusumuzun yürek dolu sevgisiyle kendi yüreklerini birleştirmişlerdir. Sevgili Yunus, elinde asası, yüreğinde sevgi, beyninde bilgelikle toplumunun içine girmiş ve onlara kardeşliği, dostluğu ve sevgiyi aşıl原因an değişler sunmuştur.

*"Bir hastaya vardın ise
Bir içim su verdin ise
Yarın orda karşı gele
Hak şarabın içmiş gibi."*

Doğanın kendi yasası inkâr edilemez. Her canlının kendini koruma ve zararlardan kaçma çabasından sonra, canlının kendi cinsine beslediği sevgi içgüdüsel bir olgudur. Onun için Yunuslar toplum birliğini sağlayıcı en büyük öğenin sevgi olduğuna inanmış ve onu her ortamda dile getirmişlerdir.

1207-1273 yıllarında yaşayan Mevlana, hoşgörüyü, sevgiyi dile getirmiştir ciltlerce Mesnevi'sinde.

*"Yine de gell!...Yine de gell!. Ne olursan ol,
yine de gell!..*

*Hıristiyan, Mecusi, putperest olsan da gell..
Bu bizim dergâhımız umutsuzluk dergâhi
değildir*

*Yüz kere tövbeni bozmuş olsan da yine
gell!.."*

Görürüz ki o bilge insan; dil, ırk, din, mezhep, renk farkı gözetmeksizin tüm insanlara kucaklarını açmış, sevgi yumağı oluşturmuştur. Yüce Tanrı'nın bağışlayıcı duygusuyla günah ve kusurlara hoşgörülü olmuş. Yaşamı boyunca kadınlarımızı aşağılayıcı davranışlara karşı çıkarak onların yüceliğini dile getirmiştir. Beşeri aşkla ilahi aşkı birleştiren Mevlana halktan aldığı zengin malzeme ile kendi kültürünü birleştirerek toplumunu sevgi yumağında bütünleştirmek istemiştir.

İlkçağın ünlü bilgini Empodokoles **"Bütün varlıkları birleştiren sevgidir."** diyor. Evren üzerinde sevmeyi ve sevilmeyi dileyen ve dillendiren tek varlık insandır. İnsan sevgisi, insanları birleştirmeye, sanat sevgisi yaratmaya, bilim sevgisi arayıp bulmaya yönlendirir. Bu da bize gösteriyor ki tüm uygarlıkların temelini sevgi oluşturur.

"Yaşam bir insanı sevmekle başlar. İçinde bulunduğumuz evreni ortaçağ karanlığından çekip çıkaran ve aydınlığa kavuşturan oluşumların başında sevgi vardır." diyor Sait Faik bir eserinde.

*"Bir kez gönül kırdın ise
Bu kıldığın namaz değil.
Yetmiş iki millet dahi
Elin yüzün yumaz değil."*

Yunus Emre

Rotary'nin kurucusu Paul Harris de bir asır önce bu büyük kuruluşu sevgi üzerine kurmadığını kim söyleyebilir ki

